

ifjor bleve gjorte gjælbende, have en saadan Overvægt, at man ikke drifter sig til heri at foreslaae nogen Forandring. Dertil maa dog søies, at medundertegnede Berg kun under Forsætsætning af, at den under 2 foreslaaede større Udskrivning af Mandskab finder Sted, tiltræder Flertallets Indstilling.

2) Af Marineministerens Meddelelser fremgaaer det, at han har opgivet den tidligere Plan, ifølge hvilken de i det første Aar øvede Sø-Artillerister regelmæssig skulde indkaldes et af de følgende Aar, for at opfriske, hvad de havde lært. Flere af Udvalgets Medlemmer nære Tvivl, om denne Beslutning, der ikke støttes ved Folkethingets Afstemninger ifjor, er heldig, men have Betænkelse ved at fraraabe et Forslag, hvorved der staffles Mandskabet Rettelse i Tjenestepigten, naar det fremsættes af Ministeren. Af en Udsigt over Mandskabets Fordeling ved Udrustningen i 1868, som er meddelt Udvalget af Marineministeren og vedlægges denne Betænkning som Bilag, seer man, at den paatænkte Øvelse udkræver Tilstedeværelsen af 600 Mand af Linien og 100 Militærarbejdere; men, for at dette kan naaes, vil det være nødvendigt at indkalde foruden de 100 Militærarbejdere 700 Mand af det til egentlig Krigstjeneste dygtige Mandskab til at være tilstede ved Skolernes Begyndelse, og Flertallet skal derfor, under Forsætsætning af, at Thinget vedtager Lovforslagets Bestemmelser i § 4 om den aarlige Udrustning, foreslaae, at der i § 1 tilføies, at der desuden indkaldes omtrent 100 Militærarbejdere aarlig, medens et Mindretal anseer denne Forhøjelse i ethvert Tilfælde for nødvendig. Forslaget medfører da ogsaa, at Antallet af dem, der efter endt Skole uddannes videre i 6 Maaneder eller paa et Sætoget (§ 2 a.), mindst maa sættes til 450.

Det under Nr. 1 nævnte Mindretal indstiller, at den aarlige Indkaldelse til Uddannelse fastsættes til 550 Mand og 100 Militærarbejdere.

3) Som Redaktionsforbedringer i § 2 foreslaaer Udvalget, at i § 4 efter „Maaneder“ indføyses følgende Sætning:

„Mandskabet fordeles derpaa til Tjeneste efter dets Brugbarhed saaledes, at der i enhver Afdeling findes saavidt muligt forholdsvis lige Mange, som kunne hjemsendes“.

Fremdeles, at i § 10 for: „ved senere Udcommando til Sø- eller Landtjeneste“ sættes: „ved senere Udcommando eller Indkaldelse sammen med hans Aargang.“

Fremdeles, at i § 2 c, sidste Punktum: „De kunne . . . Forstærkningen“ udgaaer.

Endelig, at Paragraphens 2 sidste Stykker udgaae, og at der i deres Sted efter § 5 indføyses en ny Paragraph, saaledes lydende:

„Naar Hjemsendelse finder Sted, bliver, saavidt det kan ske uden Skade for Tjenesten, det til samme Tjeneste indkaldte eller bestemte Mandskab at hjemsende først, som har gjort de fleste Togter eller tjent længst. Ordensfølgen for Hjemsendelsen af en Del af det til samme Tjeneste indkaldte eller bestemte Mandskab, der har gjort Tjeneste i lige lang Tid, bestemmes ved Lodtrækning. Øftning af de udrufne Nummere er tilladt.“

4) Efter den foreslaaede Forandring i Systemet for Mandskabets Uddannelse er det formentlig mindre nødvendigt at lade den 6te Linie i § 5: „naar det kan ske uden Skade for Tjenesten“, blive staaende.

5) Udvalget fastholder enstemmigt den ifjor fremsatte Ansættelse om Nødvendigheden af, at der arbejdes hen til en Sammensmeltning af Krigs- og Marineministeriet. Man kan derfor ikke ansee det for rigtigt, at der paa flere Steder i Lovudkastet er sat: „Marineministeren“ eller „Marineministeriet“, og skal indstille, at dette overalt rettes til Ministeren, Ministeriet eller: „vedkommende Minister, Ministerium.“